DOMSTOLENS DOM
2. februar 1988 *

I sag 162/86,

angående en anmodning, som High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division, London, i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Livestock Sales Transport Ltd og **P. M. Johnson Esq.**

mod

Intervention Board for Agricultural Produce

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af Kommissionens forordning nr. 3451/85 af 6. december 1985 (EFT L 328, s. 23) og Kommissionens forordning nr. 9/86 af 3. januar 1986 (EFT L 2, s. 14) om ændring af Kommissionens forordning nr. 1633/84 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende variabel præmie ved slagtning af får,

har

DOMSTOLEN,

sammensat af afdelingsformand G. Bosco som fungerende præsident, afdelingsformændene O. Due og G. C. Rodríguez Iglesias, dommerne T. Koopmans, K. Bahlmann, R. Joliet og F. Schockweiler,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: fuldmægtig D. Louterman

* Processprog: Engelsk.

efter at der er afgivet indlæg af:

— sagsøgerne i hovedsagen, Livestock Sales Transport Ltd og P. M. Johnson, ved C. Holme, bistået af S. Isaacs, under skriftvekslingen, og ved S. Isaacs under den mundtlige forhandling,

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved B. E. McHenry, bistået af G. Barling, under skriftvekslingen, og ved G. Barling under den mundtlige forhandling,

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Grant Lawrence under skriftvekslingen og den mundtlige forhandling,

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 3. juni 1987,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 21. oktober 1987, afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 22. maj 1986, indgået til Domstolen den 4. juli 1986, har High Court of Justice of England and Wales, London, i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende gyldigheden af Kommissionens forordning nr. 3451/85 af 6. december 1985 (EFT L 328, s. 23) og Kommissionens forordning nr. 9/86 af 3. januar 1986 (EFT L 2, s. 14), begge om ændring af Kommissionens forordning nr. 1633/84 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende variabel præmie ved slagtning af får.

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag, som Livestock Sales Transport Ltd (herefter benævnt »LST«) og P. M. Johnson & Son (herefter benævnt »Johnson«) har anlagt mod Intervention Board for Agricultural Produce (herefter benævnt »IBAP«).

3 LST er et selskab med hjemsted i Kent, hvis virksomhed består i eksport af kød og kvæg fra Det Forenede Kongerige til udlandet. Johnson er producent af de i sagen omhandlede partier fårekød. IBAP er det organ i Storbritannien, der opkræver den »clawback-afgift«, som eksportørerne skal betale ved udførsel af fårekød.

4 I februar 1986 solgte Johnson til LST nogle partier fårekød til udførsel, for hvilke der ikke kunne opnås variabel præmie ved slagtning, og disse partier blev som påtænkt udført. Ved opkrævninger af 12. marts 1986 anmodede IBAP LST om at indbetale et beløb svarende til den variable præmie ved slagtning, idet dette beløb anførtes at være forfaldent til betaling ved udførsel af de omhandlede partier.

5 LST, støttet af Johnson, anlagde herefter sag ved High Court of Justice, Queen's Bench Division, med påstand om, at det statueredes, at selskabet ikke var forpligtet til at betale »clawback-afgift« i forbindelse med den omtvistede udførsel, idet sagsøgerne gjorde gældende, at de fællesskabsretlige bestemmelser, som IBAP henviste til, var ugyldige. Sagsøgerne anførte herved i det væsentlige, at Kommissionens forordninger nr. 3451/85 og 9/86

a) strider mod princippet om forbud mod forskelsbehandling i EØF-Traktatens artikel 40, stk. 3;

b) strider mod princippet om frie varebevægelser;

c) er blevet udstedt af Kommissionen, uden at denne har haft kompetence hertil i medfør af artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1837/80, som ændret;

d) ikke opfylder begrundelseskravet i EØF-Traktatens artikel 190.

6 Da High Court of Justice fandt, at sagen rejste et spørgsmål om gyldigheden af fællesskabsretlige bestemmelser, udsatte retten sagen og forelagde Domstolen følgende spørgsmål:

»Er Kommissionens forordning (EØF) nr. 3451/85 af 6. december 1985 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 9/86 af 3. januar 1986, begge om ændring af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1633/84 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende variabel præmie ved slagtning af får, ugyldige, for så vidt der i henhold til disse forordninger skal opkræves 'clawback-afgift' som omhandlet i artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 1837/80 for produkter, i henseende til hvilke der ikke kan ydes variabel præmie ved slagtning?«

7 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt de indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i Protokollen vedrørende Statutten for Domstolen, henvises i øvrigt til retsmøderapporten.

8 Ved bedømmelsen af spørgsmålet om gyldigheden af de anfægtede bestemmelser i forordningerne nr. 3451/85 og 9/86 må det undersøges, hvorvidt bestemmelserne er udstedt inden for grænserne af de beføjelser, der er tillagt Kommissionen ved artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1837/80 af 27. juni 1980 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød (EFT L 183, s. 1), som ændret ved forordning nr. 871/84 af 31. marts 1984 (EFT L 90, s. 35).

9 Som Domstolen har fastslået i dommen af dags dato (Det Forenede Kongerige mod Kommissionen, 61/86, Sml. 1988, s. 431), kan artikel 9, stk. 3, ikke fortolkes således, at Kommissionen har sådanne skønsmæssige beføjelser, at den kan træffe bestemmelse om, at der ved udførsel fra område 5 af dyr og produkter, for hvilke der ikke er blevet ydet variabel præmie ved slagtning, skal opkræves et beløb, hvis størrelse er fastsat på grundlag af denne præmie. Da opkrævning af et beløb ved udførsel til anden medlemsstat principielt udgør en hindring for de frie varebevægelser, er artikel 9, stk. 3, udtryk for en undtagelse fra de grundlæggende principper, som gælder for enhver fælles markedsordning, hvorfor bestemmelsen må fortolkes indskrænkende.

10 Det forelagte spørgsmål må herefter besvares således, at forordningerne nr. 3451/85 og 9/86 er ugyldige, for så vidt der i henhold hertil ved udførsel til en anden medlemsstat skal opkræves et på grundlag af den variable præmie ved slagtning fastsat beløb for dyr og produkter, i henseende til hvilke der ikke kan ydes en sådan præmie.

Sagens omkostninger

11 De udgifter, der er afholdt af Det Forenede Kongeriges regering og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af High Court of Justice of England and Wales, London, ved kendelse af 22. maj 1986, for ret:

Kommissionens forordning nr. 3451/85 af 6. december 1985 og Kommissionens forordning nr. 9/86 af 3. januar 1986, begge om ændring af Kommissionens forordning nr. 1633/84 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende variabel præmie ved slagtning af får, er ugyldige, for så vidt der i henhold hertil ved udførsel til en anden medlemsstat skal opkræves et på grundlag af den variable præmie ved slagtning fastsat beløb for dyr og produkter, i henseende til hvilke der ikke kan ydes en sådan præmie.

Bosco Due Rodríguez Iglesias

Koopmans Bahlmann Joliet Schockweiler

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. februar 1988.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident